

MNENJE DELOVNIH TERAPEVTK PSIHIATRIČNE BOLNIŠNICE IDRJA

Terapijo s pomočjo psa smo v naši bolnišnici v sklopu delovne terapije pričeli izvajati na pobudo naše nekdanje direktorice, mag. Viktorije Gorjup. Za izvajanje terapije sva se strokovno usposobili dve diplomirani delovni terapevтки.

Z izvajanjem programa smo pričeli aprila 2012 in sicer na gerontopsihiatričnem oddelku. Trenutno so v program vključeni bolniki z depresivno ter blago kognitivno motnjo.

Pred pričetkom izvajanja terapije s pomočjo psa definiramo probleme bolnika in na podlagi teh postavimo cilje, ki jih želimo doseči, npr:

- Izboljšanje kognitivnih sposobnosti kot so spomin, pozornost in koncentracija ter sposobnost reševanja problemov;
- Izboljšanje motoričnih sposobnosti kot je koordinacija in gibljivost;
- Izboljšanje verbalnih in neverbalnih komunikacijskih sposobnosti;
- Izboljšanje procesnih spretnosti, kot so uporaba znanja in časovna organizacija;
- Izboljšanje socializacijskih spretnosti, kot so obnašanje, samoobvladovanje, aktivno poslušanje in spremljanje dogajanja, povezovanje z drugimi;
- Odvrčanje pozornosti od bolezenske simptomatike;
- Zmanjševanje notranjega nemira;
- Aktivacija bolnika.

Tako, kot nakazujejo različne študije, tudi pri naših bolnikih opažava, da stik s psom poveča motivacijo za vključevanje v terapevtski program, bolnikom pomaga pri osredotočenju na aktivnost in podaljšuje njihovo pozornost. Prav tako stik s psom izboljšuje družbeno interakcijo. Bolniki, ki so vključeni v program, med seboj lažje navežejo pogovor, pogovor pa se razvije tudi med bolniki in vodnico ter s psom, saj med samo terapijo bolnik psa ogovarja ter izgovarja povelja. Starejše osebe težje navezujejo nove stike in se izogibajo dotikov z drugimi. Dotik mehkega in toplega kožuha pa prinaša občutek sprejetosti, notranje umirjenosti, prijetnosti in nežnosti.

Najbolj opazna je med terapijo in po terapiji sprememba bolnikovega razpoloženja. Nezainteresiran in žalosten pogled bolnika zamenja nasmeh, veselje in zadovoljstvo. Nasmeh se prikrađa na obraz celo pri tistih bolnikih, ki se zelo redko nasmehnejo. Razburjeni in vznemirjeni bolniki pa se pri programu terapije s pomočjo psa vsaj malo sprostijo.

Prav tako sva opazili, da je bolnik ob prisotnosti psa zmožen narediti več kot sicer. To povezujeva z drugačnim dojemanjem bolečine ob prisotnosti psa.

Mojca Vidma, dipl.del.ter.

Nataša Lapajne, dipl.del.ter.